

Miercuri, 30 mai 2018

P8_TA(2018)0225

Interpretarea și aplicarea Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare

Rezoluția Parlamentului European din 30 mai 2018 referitoare la interpretarea și aplicarea Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare (2016/2018(INI))

(2020/C 76/09)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 17 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),
- având în vedere articolul 295 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),
- având în vedere Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽¹⁾ (noul AI),
- având în vedere Acordul-cadru din 20 octombrie 2010 privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană ⁽²⁾ („Acordul-cadru din 2010”),
- având în vedere Acordul interinstituțional din 16 decembrie 2003 privind o mai bună legiferare ⁽³⁾ („AI din 2003”),
- având în vedere Acordul interinstituțional din 20 decembrie 1994 privind metoda de lucru accelerată pentru codificarea oficială a textelor legislative ⁽⁴⁾,
- având în vedere Acordul interinstituțional din 22 decembrie 1998 privind orientările comune pentru calitatea redactării legislației comunitare ⁽⁵⁾,
- având în vedere Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative ⁽⁶⁾,
- având în vedere Declarația comună din 13 iunie 2007 privind prioritățile legislative pentru procedura de codecizie ⁽⁷⁾,
- având în vedere Declarația politică comună din 27 octombrie 2011 a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind documentele explicative ⁽⁸⁾,
- având în vedere Declarația comună cu privire la prioritățile legislative ale UE pentru 2017 ⁽⁹⁾,
- având în vedere Declarația comună cu privire la prioritățile legislative ale UE pentru 2018-2019 ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽²⁾ JO L 304, 20.11.2010, p. 47.

⁽³⁾ JO C 321, 31.12.2003, p. 1.

⁽⁴⁾ JO C 102, 4.4.1996, p. 2.

⁽⁵⁾ JO C 73, 17.3.1999, p. 1.

⁽⁶⁾ JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

⁽⁷⁾ JO C 145, 30.6.2007, p. 5.

⁽⁸⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 15.

⁽⁹⁾ JO C 484, 24.12.2016, p. 7.

⁽¹⁰⁾ JO C 446, 29.12.2017, p. 1.

Miercuri, 30 mai 2018

- având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene din 18 martie 2014 („cauza biocidelor”), 16 iulie 2015 („cauza mecanismului de reciprocitate a vizelor”), 17 martie 2016 („cauza actelor delegate MIE”), 14 iunie 2016 („cauza Tanzania”) și 24 iunie 2014 („cauza Mauritius”) ⁽¹¹⁾,
- având în vedere Decizia sa din 13 decembrie 2016 privind revizuirea generală a Regulamentului de procedură al Parlamentului European ⁽¹²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 aprilie 2016 referitoare la Programul pentru o reglementare adecvată și funcțională (REFIT): Situația actuală și perspective ⁽¹³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 iulie 2016 referitoare la prioritățile strategice ale programului de lucru al Comisiei pentru 2017 ⁽¹⁴⁾,
- având în vedere Decizia sa din 9 martie 2016 privind încheierea unui Acord interinstituțional pentru o mai bună legiferare dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană ⁽¹⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 27 noiembrie 2014 referitoare la revizuirea orientărilor Comisiei privind evaluările de impact și rolul testului privind IMM-urile ⁽¹⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 februarie 2014 referitoare la măsurile luate în urma delegării competențelor legislative și a controlului de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽¹⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 4 februarie 2014 referitoare la adecvarea reglementărilor UE și la subsidiaritate și proporționalitate – al 19-lea raport privind o mai bună legiferare pe anul 2011 ⁽¹⁸⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 septembrie 2012 privind cel de al 18-lea raport cu tema „O mai bună legiferare” – Aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității (2010) ⁽¹⁹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 septembrie 2011 referitoare la o mai bună legiferare, subsidiaritate și proporționalitate și o reglementare inteligentă ⁽²⁰⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 iunie 2011 referitoare la garantarea unor evaluări de impact independente ⁽²¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 24 octombrie 2017, intitulată „Finalizarea Agendei pentru o mai bună legiferare: Soluții mai bune pentru rezultate mai bune” (COM(2017)0651),
- având în vedere articolul 294 din TFUE privind procedura de codecizie;
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 24 octombrie 2017 intitulat „Privire de ansamblu asupra eforturilor Uniunii de simplificare și reducere a sarcinilor de reglementare” (SWD(2017)0675),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 21 decembrie 2016, intitulată „Dreptul UE - o mai bună aplicare pentru obținerea unor rezultate mai bune” ⁽²²⁾,

⁽¹¹⁾ Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 martie 2014, *Comisia Europeană v Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene*, cauza C-427/12, ECLI:EU:C:2014:170; hotărârea Curții (Marea Cameră) din 16 iulie 2015, *Comisia Europeană v Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene*, cauza C-88/14, ECLI:EU:C:2015:499; hotărârea Curții de Justiție din 17 martie 2016, *Parlamentul European v Comisia Europeană*, cauza C-286/14, ECLI:EU:C:2016:183; hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 14 iunie 2016, *Parlamentul v Consiliul* cauza C-263/14, ECLI:EU:C:2016:435; hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 24 iunie 2014, *Parlamentul v Consiliul* cauza C-658/11, ECLI:EU:C:2014:2025;

⁽¹²⁾ Texte adoptate, P8_TA(2016)0484.

⁽¹³⁾ JO C 58, 15.2.2018, p. 39.

⁽¹⁴⁾ JO C 101, 16.3.2018, p. 116.

⁽¹⁵⁾ JO C 50, 9.2.2018, p. 91.

⁽¹⁶⁾ JO C 289, 9.8.2016, p. 53.

⁽¹⁷⁾ JO C 285, 29.8.2017, p. 11.

⁽¹⁸⁾ JO C 93, 24.3.2017, p. 14.

⁽¹⁹⁾ JO C 353 E, 3.12.2013, p. 117.

⁽²⁰⁾ JO C 51 E, 22.2.2013, p. 87.

⁽²¹⁾ JO C 380 E, 11.12.2012, p. 31.

⁽²²⁾ JO C 50, 9.2.2018, p. 91.

Miercuri, 30 mai 2018

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 14 septembrie 2016, intitulată „O mai bună legiferare: rezultate mai bune pentru o Uniune mai puternică”, (COM(2016)0615),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 19 mai 2015, intitulată „O mai bună legiferare pentru rezultate mai bune – O agendă a UE” (COM(2015)0215),
 - având în vedere Documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 7 iulie 2017, intitulat „Orientări pentru o mai bună legiferare” (SWD(2017)0350),
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere deliberările comune ale Comisiei pentru afaceri externe și Comisiei pentru afaceri constituționale, desfășurate în temeiul articolului 55 din Regulamentul de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor și avizele Comisiei pentru comerț internațional, Comisiei pentru afaceri economice și monetare, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, Comisiei pentru dezvoltare regională și Comisiei pentru afaceri juridice (A8-0170/2018),
- A. întrucât noul acord a intrat în vigoare la data semnării, 13 aprilie 2016;
- B. întrucât, în momentul adoptării noului AII, Parlamentul și Comisia au făcut o declarație afirmând că noul acord „reflectă competențele Parlamentului European, Consiliului și Comisiei, precum și echilibrul dintre aceste instituții, astfel cum se prevede în tratate” și „nu aduce atingere Acordului-cadru din 20 octombrie 2010 privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisia Europeană”⁽²³⁾;
- C. întrucât, pentru a integra dispozițiile din noul AII privind programarea interinstituțională, Parlamentul și-a revizuit Regulamentul de procedură, printre altele stabilind proceduri interne pentru negocierea și adoptarea unor concluzii comune referitoare la programarea multianuală și a unor declarații comune privind programarea anuală interinstituțională;
- D. întrucât, în contextul programării interinstituționale anuale, cele trei instituții au convenit asupra a două declarații comune privind prioritățile legislative ale UE pentru anii 2017 și, respectiv, 2018-2019;
- E. întrucât, spre deosebire de AII din 2003, noul AII nu mai prevede un cadru juridic pentru utilizarea unor metode alternative de reglementare, cum ar fi coreglementarea și autoreglementarea, ne mai incluzând astfel trimiteri la aceste metode;
- F. întrucât punctul 13 din noul AII impune Comisiei să desfășoare consultări cât mai extinse în procesul evaluărilor de impact; întrucât, în mod similar, punctul 19 din noul AII impune Comisiei ca înainte de a adopta o propunere, și nu după, să organizeze consultări publice într-un mod deschis și transparent, asigurându-se că modalitățile și termenele consultărilor permit o participare cât mai largă, și nu una restrânsă la interesele unei minorități și la lobby-ul acestora;
- G. întrucât, în iulie 2017, Comisia Europeană și-a revizuit orientările pentru o mai bună legiferare, pentru a explica și a exploata mai bine legăturile dintre diferitele etape ale conceperii politicilor în cadrul Comisiei, înlocuind orientările anterioare individuale, care abordau separat evaluarea de impact, evaluarea și implementarea, incluzând astfel noi orientări privind planificarea și consultarea actorilor implicați;

⁽²³⁾ A se vedea anexa II la Decizia Parlamentului European din 9 martie 2016 privind încheierea unui Acord interinstituțional privind o mai bună legiferare dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană.

Miercuri, 30 mai 2018

- H. întrucât, conform punctului 16 din noul AII, Comisia își poate completa, din proprie inițiativă sau la invitația Parlamentului European sau a Consiliului, propria evaluare de impact, sau poate efectua alte analize dacă consideră necesar.
- I. întrucât noul AII recunoaște înlocuirea fostului Comitet de evaluare a impactului cu Comitetul de analiză a reglementării din cadrul Comisiei; întrucât aceasta are sarcina, printre altele, de a realiza un control obiectiv al calității evaluărilor de impact ale Comisiei; întrucât, pentru ca o inițiativă însoțită de o evaluare a impactului să fie propusă spre adoptare de către Comisie, este necesar un aviz pozitiv din partea acestui comitet; întrucât, în cazul unui aviz negativ, proiectul de raport trebuie revizuit și prezentat din nou spre aprobare comitetului și, în cazul unui al doilea aviz negativ, pentru ca inițiativa să continue, este necesară o decizie politică; întrucât opinia comitetului este publicată pe site-ul internet al Comisiei în același timp cu raportul privind inițiativa în cauză, iar în cazul evaluărilor de impact, în momentul în care Comisia a adoptat inițiativa politică aferentă ⁽²⁴⁾;
- J. întrucât, la începutul anului 2017, Comitetul de analiză a reglementării a finalizat procesul de recrutare a personalului, din care fac parte și trei membri din afara instituțiilor UE; întrucât, în 2016, comitetul a examinat 60 de evaluări de impact separate, dintre care 25 (42 %) au primit o evaluare inițială negativă, ceea ce a condus la revizuirea și retrimiteră acestora la comitet; întrucât comitetul a dat apoi o apreciere globală pozitivă tuturor evaluărilor de impact revizuite pe care le-a primit; întrucât comitetul a făcut schimb de informații cu serviciile Parlamentului cu privire la cele mai bune practici și metodologii pentru evaluările de impact;
- K. întrucât, conform punctului 25 din noul AII, dacă se va avea în vedere o modificare a temeiului juridic care să conducă la o transformare a procedurii legislative ordinare într-o procedură legislativă specială sau într-o procedură fără caracter legislativ, cele trei instituții vor avea un schimb de opinii cu privire la aceasta; întrucât Parlamentul și-a revizuit Regulamentul de procedură pentru a integra această dispoziție; întrucât nu a fost încă necesară aplicarea acestei dispoziții;
- L. întrucât la punctul 27 din noul AII cele trei instituții recunosc că este necesar ca toate actele legislative existente să fie aliniate la cadrul legislativ introdus prin Tratatul de la Lisabona și, mai ales, că este necesar ca toate actele de bază care se referă încă la procedura de reglementare cu control (PRC) să fie aliniate rapid, aceasta constituind o prioritate primă; întrucât Comisia a propus această aliniere în decembrie 2016 ⁽²⁵⁾; întrucât Parlamentul și Consiliul examinează acum această propunere în detaliu;
- M. întrucât la noul AII este anexată o nouă versiune a înțelegerii comune privind actele delegate și clauzele standard aferente; întrucât, conform punctului 28 din noul AII, cele trei instituții vor începe fără întârziere negocieri după intrarea în vigoare a acordului, pentru a completa această înțelegere comună prin stabilirea unor criterii fără caracter obligatoriu pentru aplicarea articolelor 290 și 291 din TFUE; întrucât, după îndelungate activități pregătitoare, aceste negocieri au început în cele din urmă în septembrie 2017;
- N. întrucât la punctul 29 din noul AII cele trei instituții se angajează să instituie, cel târziu la sfârșitul anului 2017, un registru funcțional comun al actelor delegate, care să ofere informații în mod structurat și ușor de parcurs pentru a crește transparența, a facilita planificarea și a permite trasabilitatea tuturor diferitelor etape ale ciclului de viață al unui act delegat; întrucât registrul a fost creat și a devenit operațional în decembrie 2017;
- O. întrucât punctul 32 din AII prevede că „Comisia își îndeplinește rolul de facilitator, tratând cele două ramuri ale autorității legislative în mod egal, cu respectarea deplină a rolurilor atribuite celor trei instituții de către tratate”;
- P. întrucât la punctul 34 din noul AII Parlamentul și Consiliul, în calitate de colegislatori, au subliniat importanța menținerii unor contacte strânse chiar înainte de negocierile interinstituționale, pentru a se ajunge la o mai bună înțelegere reciprocă a pozițiilor lor respective și au convenit, în acest scop, să faciliteze schimbul reciproc de opinii și informații, inclusiv prin invitarea în mod regulat a reprezentanților celorlalte instituții la schimburi informale de opinii; întrucât aceste dispoziții nu au dat naștere niciunei noi proceduri sau structuri specifice; întrucât, deși contactul între instituții s-a intensificat în cadrul declarației comune privind prioritățile legislative, experiența comisiilor sugerează că nu există o abordare sistematică, care să faciliteze schimburile reciproce de opinii și este în continuare dificil să se obțină informații și feedback din partea Consiliului cu privire la problemele ridicate în cadrul său de statele membre; întrucât Parlamentul consideră această situație extrem de nesatisfăcătoare;

⁽²⁴⁾ Articolul 6 alineatul (2) din Decizia Președintelui Comisiei Europene din 19 mai 2015 privind instituirea unui Comitet independent de analiză a reglementării (C(2015)3263).

⁽²⁵⁾ A se vedea COM(2016)0798 și COM(2016)0799.

Miercuri, 30 mai 2018

- Q. întrucât, pentru a crește transparența procesului legislativ, Parlamentul și-a revizuit Regulamentul de procedură, astfel încât să-și adapteze normele privind negocierile interinstituționale în cadrul procedurii legislative ordinare, pe baza dispozițiilor introduse în 2012; întrucât, deși toate mandatele de negociere ale Parlamentului sunt publice, nu același lucru se întâmplă și cu mandatele Consiliului; întrucât Parlamentul consideră această situație extrem de nesatisfăcătoare;
- R. întrucât la punctul 39 din noul AII, pentru a facilita trasabilitatea diferitelor etape ale procesului legislativ, cele trei instituții s-au angajat să stabilească, până la 31 decembrie 2016, modalități de a dezvolta în continuare platforme și instrumente în acest sens, în vederea stabilirii unei baze de date comune speciale pentru stadiul dosarelor legislative; întrucât această bază de date nu a fost creată până în prezent;
- S. întrucât la punctul 40 din noul AII, în ceea ce privește negocierile și încheierea acordurilor internaționale, cele trei instituții s-au angajat să se reunească în termen de șase luni de la data intrării în vigoare a noului AII, în vederea negocierii unor acorduri practice îmbunătățite pentru cooperarea și schimbul de informații în cadrul tratatelor, conform interpretării Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE); întrucât aceste negocieri au început în noiembrie 2016 și sunt încă în curs;
- T. întrucât cooperarea în materie de reglementare s-a dovedit a fi un instrument esențial în acordurile comerciale internaționale, favorizând dialogul privind reglementarea și coerența între partenerii comerciali; întrucât, în acest proces, Comisia trebuie să rămână angajată să respecte principiile unor condiții de concurență echitabile pentru toți actorii și să asigure o transparență maximă în procesul decizional;
- U. întrucât la punctul 46 din noul AII cele trei instituții își confirmă angajamentul de a utiliza tehnica legislativă a reformării pentru a modifica legislația existentă mai frecvent, cu respectarea deplină a Acordului interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative;
- V. întrucât la punctul 48 din noul AII, ca o contribuție la programul său privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT), Comisia se angajează să prezinte în fiecare an o imagine de ansamblu a rezultatelor eforturilor Uniunii de simplificare a legislației, de evitare a reglementării excesive și de reducere a complicațiilor administrative, care să includă și un studiu anual al sarcinii de reglementare; întrucât rezultatele primului studiu anual referitor la sarcina de reglementare au fost prezentate la 24 octombrie 2017, ca parte a programului de lucru al Comisiei pentru 2018;
- W. întrucât studiul anual al sarcinii oferă o ocazie unică pentru identificarea și monitorizarea rezultatelor eforturilor UE de a evita reglementarea excesivă și de a reduce sarcinile administrative; întrucât acest studiu reprezintă o excelentă oportunitate de a demonstra valoarea adăugată a legislației UE și a asigura transparența pentru cetățenii Uniunii;
- X. întrucât noul AII solicită cooperarea interinstituțională în vederea simplificării legislației existente a Uniunii, precum și a evitării reglementării excesive și a complicațiilor administrative pentru cetățeni, administrații și întreprinderi; întrucât Parlamentul evidențiază că, în ceea ce privește acordurile comerciale internaționale, aceste obiective nu ar trebui să conducă la scăderea standardelor de protecție a mediului, sănătate publică, sănătate a lucrătorilor și siguranță, a standardelor Organizației Internaționale a Muncii sau a drepturilor consumatorilor;
- Y. întrucât, conform punctului 50 din noul AII, cele trei instituții vor monitoriza periodic și în comun aplicarea acordului, atât la nivel politic, prin discuții anuale, cât și la nivel tehnic, în cadrul Grupului de coordonare interinstituțională; întrucât monitorizarea la nivel politic include discuții periodice în cadrul Conferinței președinților de comisie și bilanțul reuniunii anuale la nivel înalt; întrucât, în plus, au fost instituite o serie de mecanisme speciale de monitorizare în contextul declarațiilor comune privind prioritățile legislative ale UE pentru anii 2017 și, respectiv, 2018-2019; întrucât, în plus, experiența acumulată de comitete până în prezent reprezintă un instrument valoros pentru evaluarea implementării noului AII; întrucât Comisia pentru afaceri juridice dispune de competențe specifice în privința îmbunătățirii legiferării și a simplificării dreptului Uniunii;

Miercuri, 30 mai 2018

Angajamente și obiective comune

1. consideră noul AII este o acțiune interinstituțională care urmărește să îmbunătățească calitatea legislației Uniunii; reamintește că, în multe situații, legislația UE armonizează sau înlocuiește diferite norme din cele 28 de state membre, făcând piețele naționale accesibile în mod reciproc și egal și reducând costurile administrative generale, în vederea realizării unei piețe interne pe deplin funcționale;
2. salută progresele realizate și experiența câștigată în primul an și jumătate de aplicare a noului AII și încurajează instituțiile să facă mai multe eforturi pentru implementarea completă a acordului, în special în ceea ce privește negocierile interinstituționale asupra unor criterii fără caracter obligatoriu pentru aplicarea articolelor 290 și 291 din TFUE, alinierea tuturor actelor de bază care încă fac trimitere la PRC, negocierile interinstituționale asupra modalităților practice de cooperare și schimb de informații privind negocierea și încheierea acordurilor internaționale, precum și crearea unei baze de date comune speciale pentru stadiul în care se află dosarele legislative;
3. reamintește că noul AII urmărește dezvoltarea unei relații mai deschise și mai transparente între cele trei instituții, pentru a crea o legislație de înaltă calitate, în interesul cetățenilor UE; consideră că, deși principiul cooperării sincere între instituții este doar menționat la punctele 9 și 32 în legătură cu anumite domenii care intră sub incidența noului AII, acesta trebuie respectat pe parcursul întregului ciclu legislativ, fiind unul dintre principiile consacrate la articolul 13 din TUE;

Programarea

4. salută acordul celor trei instituții de a consolida programarea anuală și multianuală, în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din TUE, printr-o procedură mai structurată, cu un termen mai precis; ia act cu satisfacție de faptul că cele trei instituții au participat activ la primul exercițiu de programare anuală interinstituțională în cadrul noului AII, ceea ce a condus la o declarație comună privind prioritățile legislative ale UE pentru 2017, la identificarea ca prioritară în 2017 a 59 propuneri legislative majore și, în urma unei declarații comune privind prioritățile legislative pentru perioada 2018-2019, la identificarea a 31 propuneri legislative esențiale ca prioritară până la sfârșitul actualului mandat parlamentar; salută în special, în acest context, implicarea activă a Consiliului și își exprimă încrederea că aceasta va continua și pe viitor, inclusiv în ceea ce privește programarea multianuală pentru noua legislatură; consideră, cu toate acestea, că tratarea cu prioritate a anumitor dosare legislative, convenită în declarațiile comune, nu ar trebui utilizată pentru a exercita presiuni nejustificate asupra colegislatorilor, precum și că nu ar trebui privilegiată viteza în detrimentul calității legislative; consideră că este important să se evalueze modul în care actualele practici și norme pentru aprobarea declarațiilor comune sunt aplicate și să se vadă dacă pot fi aduse îmbunătățiri Regulamentului de procedură al Parlamentului în ceea ce privește negocierea programării interinstituționale, de exemplu pentru a consolida mandatul încredințat Președintelui de grupurile politice;
5. consideră că este extrem de important ca comisiile parlamentare să fie consultate exhaustiv în procesul de pregătire și implementare a declarației comune;
6. subliniază că noul AII nu aduce atingere angajamentelor reciproce convenite între Parlament și Comisie în Acordul-cadru din 2010; reamintește, în special, că aranjamentele legate de calendarul programului de lucru al Comisiei care figurează în anexa 4 la Acordul-cadru din 2010 trebuie respectate în contextul implementării punctelor 6-11 din noul AII;
7. consideră că Comisia ar trebui, atunci când își prezintă programul de lucru, să precizeze, pe lângă elementele menționate la punctul 8 din noul AII, modul în care legislația preconizată se justifică în raport cu principiile subsidiarității și proporționalității, precum și să prezinte valoarea adăugată europeană a acestora;
8. salută înființarea Grupului operativ al Comisiei privind subsidiaritatea, proporționalitatea și principiul „Mai puțin, dar mai eficient”, care trebuie să lucreze în paralel cu AII pentru a crește încrederea cetățenilor care consideră că principiul subsidiarității este un aspect esențial al procesului democratic;
9. invită Comisia să prezinte programe de lucru mai incluzive, mai detaliate și mai fiabile; solicită, în special, ca programul de lucru al Comisiei să indice în mod clar natura juridică a fiecărei propuneri, cu calendare precise și realiste; invită Comisia să-și prezinte viitoarele propuneri legislative - în special pachetele legislative majore - cu cât mai mult înainte de încheierea actualii legislaturi, lăsând astfel colegislatorilor suficient timp pentru a-și exercita prerogativele în întregime;

Miercuri, 30 mai 2018

10. încurajează elaborarea unor acte legislative eficiente, orientate spre dezvoltarea protecției locurilor de muncă și a competitivității europene, cu accent special pe întreprinderile mici și mijlocii, în toate sectoarele economiei;

11. salută faptul că Comisia a răspuns la cererile Parlamentului de propuneri de acte ale Uniunii în temeiul articolului 225 din TFUE, în cea mai mare parte în termenul de trei luni menționat la punctul 10 din noul AII; subliniază, cu toate acestea, faptul că Comisia nu a adoptat comunicări specifice, conform dispozițiilor acestui articol; invită Comisia să adopte astfel de comunicări, pentru a asigura transparența deplină și a oferi un răspuns politic la solicitările adresate de Parlamentul European în rezoluțiile sale, ținând seama în mod corespunzător de analizele Parlamentului privind valoarea adăugată europeană și costul non-Europei;

12. subliniază importanța unei cooperări transparente și de bună credință între Parlament, Consiliu și Comisie, care ar trebui transpusă în practică printr-un real angajament din partea Comisiei de a implica Parlamentul și Consiliul, la același nivel, în aplicarea dispozițiilor sale privind programarea, și reamintește Comisiei obligația sa de a răspunde cu promptitudine la rapoartele din proprie inițiativă legislative și nelegislative; regretă că mai multe rapoarte din proprie inițiativă au rămas fără răspuns și invită Comisia să prezinte colegislatorilor, în termen de trei luni, motivele care justifică retragerea unui text și un răspuns motivat la cererile de propuneri legislative sau nelegislative;

13. consideră că eliminarea tuturor trimiterilor la utilizarea unor metode alternative de reglementare în noul AII nu aduce atingere poziției Parlamentului conform căreia instrumentele juridice fără caracter obligatoriu trebuie utilizate cu maximă prudență, în cazuri justificate corespunzător, fără a prejudicia securitatea juridică și claritatea legislației în vigoare, și după consultarea Parlamentului European⁽²⁶⁾; este îngrijorat, în plus, de faptul că lipsa unor limite clare ale utilizării instrumentelor legislative neobligatorii poate chiar încuraja recurgerea la acestea, fără nicio garanție că Parlamentul va fi în măsură să exercite vreun control;

14. invită Consiliul și Comisia să convină că metodele alternative de reglementare, dacă sunt absolut necesare, trebuie incluse în documentele de programare anuală și multianuală, astfel încât să permită o identificare și un control corespunzător din partea legislaților;

Instrumente pentru o mai bună legiferare

15. subliniază că evaluările de impact pot constitui o sursă de informare, dar nu trebuie niciodată să înlocuiască deciziile politice sau să provoace întârzieri nejustificate ale procesului legislativ; subliniază că, pe parcursul procesului legislativ, precum și în toate evaluările impactului legislației propuse, trebuie să se acorde o atenție deosebită potențialelor efecte asupra actorilor care dispun de cele mai puține șanse să își prezinte preocupările factorilor de decizie, printre care IMM-urile, societatea civilă, sindicatele și alte entități care nu au avantajul unui acces facil la instituții; consideră că evaluările de impact trebuie să acorde atenție egală în special evaluării consecințelor sociale, precum și a celor asupra sănătății și mediului, și că trebuie evaluat impactul asupra drepturilor fundamentale ale cetățenilor și a egalității dintre femei și bărbați;

16. reamintește că IMM-urile reprezintă 99 % din toate întreprinderile din UE, că acestea generează 58 % din cifra de afaceri a UE și că angajează două treimi din totalul forței de muncă din domeniul privat; reamintește că, în inițiativa în favoarea întreprinderilor mici („Small Business Act”), Comisia s-a angajat să implementeze principiul de „a gândi mai întâi la scară redusă” la elaborarea politicilor, precum și că acest angajament include și testul IMM, pentru a evalua impactul viitoarelor acte legislative și inițiative administrative asupra IMM-urilor⁽²⁷⁾; reamintește că, în Decizia sa din 9 martie 2016 privind noul AII, Parlamentul a afirmat că formularea din noul AII nu angajează suficient cele trei instituții să includă IMM-urile și testele de competitivitate în evaluările lor de impact⁽²⁸⁾; subliniază că este important ca impactul asupra competitivității și inovării și nevoile IMM-urilor să fie luate în considerare și să li se acorde atenție în toate etapele ciclului legislativ și își exprimă satisfacția pentru faptul că în Orientările Comisiei privind o mai bună legiferare se precizează că impactul potențial asupra IMM-urilor și a competitivității, atunci când este relevant, trebuie luat în considerare și raportat sistematic în toate evaluările de impact; subliniază că testul IMM este adesea lipsit de calitate și coerență în aplicare; solicită Comisiei să analizeze modul în care se poate ține seama mai bine de impactul asupra IMM-urilor și intenționează să monitorizeze îndeaproape această chestiune în următorii ani;

⁽²⁶⁾ A se vedea punctul 47 din Rezoluția Parlamentului din 9 septembrie 2010 referitoare la o mai bună legiferare - al 15-lea raport al Comisiei Europene privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității în conformitate cu articolul 9 din Protocol (JO C 308 E, 20.10.2011, p. 66).

⁽²⁷⁾ A se vedea punctul 16 din Rezoluția Parlamentului din 27 noiembrie 2014 referitoare la revizuirea orientărilor Comisiei privind evaluările de impact și rolul testului privind IMM-urile.

⁽²⁸⁾ A se vedea punctul 4 din Decizia Parlamentului din 9 martie 2016 privind încheierea unui Acord interinstituțional privind o mai bună legiferare între Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană.

Miercuri, 30 mai 2018

17. invită insistent Comisia ca, în contextul unei mai bune legiferări, să evalueze mai bine consecințele sociale și de mediu ale politicilor sale, precum și impactul asupra drepturilor fundamentale ale cetățenilor, ținând cont și de costul absenței legislației la nivel european și de faptul că analiza rentabilității reprezintă doar unul dintre numeroasele criterii;

18. solicită încă o dată includerea în mod obligatoriu, în toate evaluările de impact, a unei analize echilibrate a impactului pe termen mediu și lung pe plan economic, social, de mediu și asupra sănătății;

19. invită Comisia să utilizeze evaluările de impact și evaluările ex-post pentru a examina compatibilitatea unor inițiative, a unor propuneri sau a unor acte legislative existente cu obiectivele de dezvoltare durabilă, precum și impactul lor asupra evoluției și, respectiv, a implementării acestor obiective;

20. reamintește că ideea de a crea încă un grup tehnic independent ad-hoc, cuprinsă în propunerea inițială a Comisiei pentru noul AII, nu i s-a dat curs în cadrul negocierilor; subliniază că obiectivul creării unui astfel de grup era creșterea independenței, transparenței și obiectivității evaluărilor de impact; reamintește că s-a convenit, la punctul 15 din noul AII, ca Parlamentul și Consiliul, în cazul în care și atunci când consideră oportun și necesar, să efectueze evaluări ale impactului propriilor modificări substanțiale la propunerea Comisiei, absolut necesare pentru o decizie informată și întemeiată; reamintește comisiilor sale că este important să utilizeze acest instrument ori de câte ori este necesar;

21. salută trimiterea din noul AII la includerea principiilor subsidiarității și proporționalității în sfera evaluărilor de impact; subliniază, în acest sens, că evaluările de impact ar trebui să includă întotdeauna o analiză completă și riguroasă a conformității propunerilor cu principiile subsidiarității și proporționalității și să precizeze valoarea adăugată europeană a acestora;

22. ia act de faptul că un număr semnificativ de propuneri ale Comisiei nu au fost însoțite de evaluări de impact, iar comisiile și-au exprimat îngrijorarea că calitatea și nivelul de detaliere al evaluărilor impactului variază de la aprofundat la destul de superficial; subliniază că, în prima fază de aplicare a noului AII, 20 dintre cele 59 de propuneri ale Comisiei incluse în declarația comună din 2017 nu au fost însoțite de evaluări de impact; reamintește în această privință că, așa cum se prevede că în orice caz inițiativele care au un impact social, economic sau ecologic semnificativ trebuie însoțite de o evaluare de impact, punctul 13 din AII prevede că și inițiativele incluse în programul de lucru al Comisiei sau în declarația comună ar trebui, ca regulă generală, să fie însoțite de o evaluare de impact;

23. salută faptul că AII prevede că, la stabilirea agendei legislative, trebuie să se țină cont de „valoarea adăugată europeană” a oricărei acțiuni propuse a Uniunii, precum și de „costurile non-Europene” în absența unei acțiuni la nivelul Uniunii; subliniază că costurile non-Europene ar putea fi estimate la 1,75 trilioane EUR pe an, echivalentul a 12 % din PIB-ul UE (2016); salută în acest context activitatea Direcției pentru evaluarea impactului și valoarea adăugată europeană din cadrul Serviciului de Cercetare al Parlamentului European (EPRS);

24. invită Comisia să clarifice modul în care intenționează să evalueze costul non-Europene - printre altele, costurile suportate de producători, consumatori, lucrători, administrații și mediu, pentru faptul că nu dispun de o legislație armonizată la nivelul UE, în cazul în care divergența normelor naționale generează costuri suplimentare și face politicile mai puțin eficiente - conform punctelor 10 și 12 din noul AII; subliniază că această evaluare ar trebui efectuată nu numai în cazul unor clauze de caducitate, spre sfârșitul unui program sau atunci când se preconizează o abrogare, ci și în cazurile în care acțiunile sau legislația la nivelul UE nu există încă sau sunt în curs de revizuire;

25. reamintește că fostul Comitet de evaluare a impactului a fost înlocuit cu noul Comitet de analiză a reglementării, consolidându-i astfel independența; reiterează faptul că trebuie menținută independența, transparența și obiectivitatea Comitetului de analiză a reglementării și a activităților sale, precum și că membrii comitetului nu ar trebui să fie supuși niciunui fel de control politic ⁽²⁹⁾; subliniază că Comisia ar trebui să se asigure că toate avizele comitetului, inclusiv cele negative, sunt făcute publice și sunt accesibile din momentul în care sunt publicate evaluările respective de impact; solicită evaluarea eficienței Comitetului de analiză a reglementării în îndeplinirea rolului său de a superviza și de a oferi recomandări obiective privind evaluările de impact;

⁽²⁹⁾ A se vedea punctul 12 din Rezoluția Parlamentului din 27 noiembrie 2014, citată anterior, și punctul 6 din Decizia Parlamentului din 9 martie 2016, citată anterior.

Miercuri, 30 mai 2018

26. subliniază că Direcția pentru evaluarea impactului și valoarea adăugată europeană a Parlamentului, înființată în cadrul administrației sale, ajută comisiile parlamentare și le oferă o gamă variată de servicii, pentru care trebuie alocate suficiente resurse, astfel încât deputații și comisiile să poată beneficia de un sprijin maxim; ia act cu satisfacție de faptul că Conferința președinților de comisie a adoptat o versiune actualizată a „Ghidului evaluărilor de impact - Orientări pentru comisii” la 12 septembrie 2017;
27. solicită comisiilor sale să examineze evaluările de impact ale Comisiei și evaluarea de impact ex ante a Parlamentului European cât mai devreme în cadrul procesului legislativ;
28. reamintește că, în conformitate cu punctul 14 din noul AII, la analiza propunerilor legislative ale Comisiei, Parlamentul va ține seama pe deplin de evaluările de impact realizate de Comisie; reamintește, în acest context, că comisiile parlamentare pot invita Comisia să își prezinte evaluările de impact și opțiunea de politică aleasă la o reuniune plenară a comisiei și invită comisiile sale să profite de această ocazie cu mai multă regularitate, precum și de posibilitatea de a dispune de o prezentare a unei aprecieri inițiale a evaluărilor de impact ale Comisiei din partea serviciilor Parlamentului; subliniază însă că aceasta nu trebuie să conducă la limitarea marjei de manevră a colegiatorilor;
29. salută faptul că este posibil pentru Comisie să-și completeze evaluările de impact pe parcursul procesului legislativ; consideră că punctul 16 din noul AII ar trebui să fie interpretat în sensul că, la solicitarea Parlamentului sau a Consiliului, Comisia ar trebui, în general, să prezinte cu promptitudine astfel de evaluări de impact complementare;
30. subliniază importanța unei implicări și consultări la timp, publice și transparente a diferiților actori, acordându-li-se suficient timp pentru a da răspunsuri substanțiale; reiterează că, în cursul etapei de pregătire, este esențială desfășurarea unor consultări publice de către Comisie, în toate limbile oficiale;
31. reamintește că, după cum se precizează la punctul 17 din noul AII pentru o mai bună legiferare, „fiecare dintre cele trei instituții are responsabilitatea de a stabili modul de organizare a propriei activități de evaluare a impactului, inclusiv resursele organizaționale interne și controlul calității”;
32. salută faptul că, la punctul 17 din noul AII, cele trei instituții s-au angajat să facă schimb de informații cu privire la cele mai bune practici și metodologii privind evaluările de impact; consideră că acest lucru ar trebui să includă punerea în comun a datelor brute care stau la baza evaluărilor de impact ale Comisiei, ori de câte ori este posibil și, în special, ori de câte ori Parlamentul decide să completeze evaluarea de impact a Comisiei cu lucrări suplimentare; încurajează, în acest scop, serviciile celor trei instituții să coopereze într-o măsură cât mai mare, inclusiv cu privire la sesiunile comune de formare privind metodele de evaluare a impactului, pentru a ajunge, în plus, la o viitoare metodologie interinstituțională comună;
33. subliniază că este esențial, după cum se precizează la punctul 18 din noul AII, ca „evaluarea inițială a impactului realizată de Comisie și toate activitățile suplimentare de evaluare a impactului desfășurate pe parcursul procesului legislativ de instituții” să fie făcute publice până la încheierea procedurii legislative, pentru transparență față de cetățeni și actorii implicați;
34. își reiterează poziția conform căreia actorii implicați, inclusiv sindicatele și societatea civilă, ar trebui să fie în măsură să aibă o contribuție reală la procesul de evaluare a impactului cât mai timpuriu în faza de consultare și încurajează Comisia, în acest sens, să utilizeze mai sistematic foile de parcurs și evaluările inițiale de impact, pe care să le publice în timp util, la începutul procesului de evaluare;
35. salută angajamentul Comisiei de a desfășura consultări extinse înainte de a adopta o propunere și încurajează, în special, participarea directă a IMM-urilor, a societății civile și a altor utilizatori finali la consultări; ia act cu satisfacție de faptul că Orientările revizuite ale Comisiei privind o mai bună legiferare au luat această direcție;
36. subliniază noile dispoziții privind consultarea publicului și a părților interesate care ar trebui să reprezinte un instrument important atât în etapa de pregătire, cât și pe parcursul întregului proces legislativ;
37. îndeamnă Comisia să respecte termenele obligatorii stabilite pentru implementarea rapoartelor și revizuirea directivelor și regulamentelor;

Miercuri, 30 mai 2018

38. subliniază importanța evaluării ex-post a legislației existente, în conformitate cu principiul „a evalua înainte de a acționa”, și recomandă ca, ori de câte ori este posibil, aceasta să ia forma unor evaluări de impact ex post, aplicând aceeași metodologie ca și în evaluarea de impact ex ante a aceluiași act legislativ, pentru a permite o mai bună evaluare a performanțelor acestuia;

39. salută punctul 22 din noul AII, unde, pentru a sprijini procesul evaluării legislației existente, cele trei instituții convin să prevadă în legislație, după caz, cerințe privind raportarea, monitorizarea și evaluarea, evitând totodată reglementarea excesivă și complicațiile administrative, mai ales asupra statelor membre; ia act de provocările legate de colectarea, în statele membre, a datelor privind funcționarea legislației și încurajează Comisia și statele membre să își intensifice eforturile în acest sens;

40. salută punctul 23 din noul AII, în care cele trei instituții convin să analizeze sistematic utilizarea clauzelor de revizuire în legislație; invită Comisia să includă clauze de revizuire în propunerile sale ori de câte ori este adecvat și, dacă nu le include, să își expună motivele pentru abaterea de la această regulă generală;

Instrumente legislative

41. salută angajamentele asumate de Comisie în ceea ce privește sfera expunerilor de motive care îi însoțesc propunerile; își exprimă satisfacția cu privire la faptul că, de asemenea, Comisia va explica modul în care măsurile propuse se justifică în raport cu principiile subsidiarității și proporționalității; subliniază, în această privință, importanța unei evaluări și a unei justificări mai solide și exhaustive a respectării principiului subsidiarității în cazul măsurilor propuse, precum și a valorii adăugate europene a acestora;

42. consideră că este necesară asigurarea consecvenței dintre expunerea de motive și evaluarea impactului aceleiași propuneri; invită, prin urmare, Comisia să asigure această consecvență și să explice alegerea făcută în cazul în care deviază de la concluziile evaluării de impact;

43. atrage atenția asupra faptului că, la punctul 25 din noul AII, Comisia s-a angajat doar „să țină seama în mod corespunzător de diferențele dintre regulamente și directive din punctul de vedere al caracteristicilor și efectelor acestora”; își reiterează solicitarea ca, urmând aceeași abordare ca cea din raportul Monti, să se facă un uz mai extins de regulamente în propunerile legislative ⁽³⁰⁾, în conformitate cu cerințele juridice stabilite în tratate în ceea ce privește utilizarea acestora pentru a asigura coerența, simplitatea și securitatea juridică în Uniune;

44. salută angajamentul celor trei instituții de a schimba opinii cu privire la modificarea temeiurilor juridice, menționat la punctul 25 din noul AII; subliniază rolul și competențele Comisiei pentru afaceri juridice în verificarea temeiurilor juridice ⁽³¹⁾; reamintește poziția Parlamentului, de a se opune oricărei încercări de subminare a competențelor sale legislative prin modificarea nejustificată a temeiurilor juridice; invită Consiliul să își respecte pe deplin angajamentul de a continua un dialog cu Parlamentul în caz de dezacord cu privire la temeiul juridic propus, în special în ceea ce privește dosarele sensibile din punct de vedere politic;

45. subliniază că alegerea temeiului juridic al propunerilor Comisiei ar trebui făcută pe baza unor motive obiective, supuse controlului jurisdicțional; subliniază, cu toate acestea, dreptul Parlamentului European, în calitate de colegislator, de a propune modificarea temeiurilor juridice, pe baza interpretării pe care o dă tratatelor;

Acte delegate și de punere în aplicare

46. subliniază importanța principiului stabilit la punctul 26 din noul AII și reiterează faptul că este de competența legislatorului să decidă, în limitele tratatelor și ținând seama de jurisprudența Curții de Justiție, dacă și în ce măsură va utiliza acte delegate și dacă și în ce măsură va utiliza acte de punere în aplicare ⁽³²⁾;

47. constată că delegarea de competențe către Comisie nu reprezintă doar o problemă tehnică, ci poate implica aspecte sensibile din punct de vedere politic, care au o importanță considerabilă pentru cetățenii, consumatorii și întreprinderile din UE;

⁽³⁰⁾ A se vedea punctul 5 din Rezoluția Parlamentului din 14 septembrie 2011 referitoare la o mai bună legiferare, subsidiaritate și proporționalitate și o reglementare inteligentă.

⁽³¹⁾ A se vedea Regulamentul de procedură al Parlamentului European, anexa V, punctul XVI.1.

⁽³²⁾ A se vedea considerentul D din Rezoluția Parlamentului din 25 februarie 2014 referitoare la monitorizarea privind delegarea competențelor legislative și controlul statelor membre asupra exercitării competențelor de executare de către Comisie, citată mai sus.

Miercuri, 30 mai 2018

48. salută eforturile Comisiei de a respecta termenul menționat la punctul 27 din noul AII pentru propunerea de aliniere a tuturor actelor de bază care se referă încă la PRC; consideră, de asemenea, că de regulă toate cazurile tratate anterior în cadrul PRC trebuie să fie în prezent aliniate la articolul 290 din TFUE și transformate astfel în acte delegate ⁽³³⁾;

49. atrage atenția asupra faptului că includerea obligației Comisiei de a recurge sistematic la experți din statele membre la pregătirea actelor delegate nu ar trebui să facă procedura respectivă foarte asemănătoare, sau chiar identică, cu cea stabilită pentru pregătirea unor acte de punere în aplicare, în special în privința prerogativelor procedurale conferite acestor experți; consideră că acest lucru ar putea, de asemenea, atenua diferențele dintre cele două tipuri de acte, în măsura în care ar putea însemna de facto o revenire la mecanismul comitologiei pre-Lisabona;

50. își exprimă nemulțumirea cu privire la faptul că, în ciuda concesiilor făcute de Parlamentul European, Consiliul este încă foarte reticent în a accepta actele delegate atunci când sunt îndeplinite criteriile de la articolul 290 din TFUE; reamintește faptul că, potrivit punctului 7, noul AII ar trebui să faciliteze negocierile în cadrul procedurii legislative ordinare și să îmbunătățească aplicarea articolelor 290 și 291 din TFUE; subliniază că, în anumite dosare legislative, Consiliul a insistat totuși asupra conferirii unor competențe de executare în conformitate cu articolul 291 din TFUE și a includerii tuturor elementelor în abstracto eligibile pentru delegarea de competențe sau conferirea de competențe de executare în actul de bază ca atare; își exprimă dezamăgirea pentru faptul că, în aceste cazuri, Comisia nu își poate apăra propuneri inițiale;

51. este foarte preocupat de faptul că Consiliul încearcă aproape sistematic înlocuirea actelor delegate cu acte de punere în aplicare; consideră absolut inacceptabil faptul că Consiliul încearcă să utilizeze alinierea de după Tratatul de la Lisabona pentru a înlocui PRC prin acte de punere în aplicare, și nu prin acte delegate;

52. salută începerea negocierilor interinstituționale menționate la punctul 28 din noul AII; își confirmă poziția cu privire la unele criterii neobligatorii pentru aplicarea articolelor 290 și 291 din TFUE, conform Rezoluției sale din 25 februarie 2014 ⁽³⁴⁾; consideră că acestea ar trebui să constituie baza negocierilor;

53. reamintește că elemente importante din punct de vedere politic, cum ar fi listele sau registrele de produse sau substanțe ale Uniunii, ar trebui să continue să facă parte integrantă dintr-un act de bază (dacă este cazul, sub formă de anexe) și, prin urmare, ar trebui să fie modificate doar prin acte delegate; subliniază că ar trebui evitată crearea unor liste autonome, pentru a prezerva securitatea juridică;

54. consideră că criteriile pentru aplicarea articolelor 290 și 291 din TFUE trebuie să se țină seama de hotărârile CJUE, cum ar fi cele din cauza biocidelor, cauza actelor delegate MIE și cauza legată de mecanismul de reciprocitate a vizelor ⁽³⁵⁾;

55. salută angajamentul Comisiei ca, dacă sunt necesare competențe mai vaste în etapa timpurie de pregătire a proiectelor de acte de punere în aplicare, să facă apel la grupuri de experți, să consulte actorii implicați și să organizeze consultări publice, după caz; consideră că, ori de câte ori se inițiază acest proces de consultare, Parlamentul ar trebui să fie informat în mod corespunzător;

56. observă cu satisfacție faptul că, la punctul 28 din noul AII, Comisia a fost de acord ca Parlamentul și Consiliul să aibă acces egal la toate informațiile referitoare la actele delegate și actele de punere în aplicare, și să primească astfel toate documentele în același timp cu experții din statele membre; salută faptul că experții din Parlamentul European și din Consiliu vor avea acces permanent la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei la care sunt invitați experți din statele membre și care se referă la pregătirea actelor delegate; solicită Comisiei să respecte efectiv și consecvent acest angajament; constată că acest acces s-a îmbunătățit deja;

57. subliniază necesitatea de a îmbunătăți cooperarea neoficială în cursul etapei pregătitoare a actelor delegate și a actelor de punere în aplicare; avertizează cu privire la pierderea din vedere a intenției colegiitorilor, așa cum este exprimată într-un act legislativ și ca parte a obiectivului acestuia, atunci când sunt pregătite actele delegate și actele de punere în aplicare; subliniază importanța Registrului actelor delegate, care este operațional în momentul de față;

⁽³³⁾ A se vedea punctul 6 din Rezoluția Parlamentului din 25 februarie 2014 referitoare la monitorizarea consecințelor delegării competențelor legislative și la controlul statelor membre asupra exercitării competențelor de executare de către Comisie, citată mai sus.

⁽³⁴⁾ Ibidem, punctul 1.

⁽³⁵⁾ Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 18 martie 2014, *Comisia Europeană v Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene*, citată mai sus; hotărârea Curții de Justiție din 17 martie 2016, *Parlamentul European v Comisia Europeană*, citată mai sus; Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 iunie 2016, *Parlamentul v Consiliul*, citată mai sus;

Miercuri, 30 mai 2018

58. regretă că de multe ori Comisia consideră măsurile de nivelul 2 propuse de cele trei autorități în materie de servicii financiare (ESMA, ABE și EIOPA) drept adoptate fără modificări, ceea ce reduce timpul acordat Parlamentului pentru control, atunci când se introduc modificări importante sau în număr mare;

59. salută progresele rapide realizate la nivel interinstituțional pentru stabilirea unui registru comun funcțional al actelor delegate și salută lansarea oficială a acestuia la 12 decembrie 2017;

60. așteaptă cu interes să utilizeze un registru funcțional de acte delegate bine structurat și ușor accesibil, care a fost publicat la 12 decembrie 2017 și a fost solicitat de către Parlament;

61. observă că îmbunătățirea procedurilor legislative la nivelul UE, cu o cooperare interinstituțională mai aprofundată și la momentul oportun, poate duce la o aplicare mai consecventă și armonizată a legislației UE;

Transparența și coordonarea procesului legislativ

62. salută faptul că, în conformitate cu punctul 32 din noul AII, Parlamentul European și Consiliul, în calitate de colegislatori, trebuie să își exercite competențele în condiții de egalitate, iar Comisia trebuie să își îndeplinească rolul de facilitator, tratând cele două ramuri ale autorității legislative în mod egal; reamintește că acest principiu este deja consacrat în Tratatul de la Lisabona; solicită, prin urmare, Comisiei să facă disponibile și, când acest lucru este fezabil, să facă publice pentru ambii legiuitori, în același timp, toate documentele relevante legate de propunerile legislative, inclusiv documentele neoficiale;

63. regretă faptul că punctele 33 și 34 din noul AII nu au condus încă la îmbunătățirea fluxului de informații provenind de la Consiliu, în special întrucât se pare că lipsesc în general informațiile privind problemele ridicate de statele membre în cadrul Consiliului și nu există o modalitate sistematică pentru facilitarea schimburilor reciproce de opinii și informații; ia act cu îngrijorare de faptul că fluxul de informații variază de obicei foarte mult de la o Președinție la alta, și variază și între serviciile Secretariatului General al Consiliului; subliniază accesul asimetric la informații între colegislatori, de vreme ce Consiliul poate participa la reuniunile comisiilor parlamentare, pe când reprezentanții Parlamentului nu sunt invitați să participe la reuniunile grupurilor de lucru ale Consiliului; consideră, prin urmare, că este necesară o abordare transparentă în mod coerent; sugerează că Consiliul ar trebui, în general, să își desfășoare reuniunile în public, așa cum face Parlamentul;

64. solicită ca punctele 33 și 34 din noul AII să fie integral puse în aplicare; solicită Consiliului, în special, ca ordinele de zi, documentele de lucru și propunerile pentru președinție ale grupurilor de lucru și Comitetului Reprezentanților Permanenți ai Guvernelor Statelor Membre (COREPER) să fie transmise Parlamentului în mod regulat și structurat, pentru a permite un nivel adecvat de informare între colegislatori; consideră că punctele 33 și 34 din noul AII ar trebui interpretate în sensul că, pe lângă schimburile informale de opinii, Parlamentul ar putea fi invitat să trimită un reprezentant la reuniunile grupurilor de lucru ale Consiliului și ale COREPER;

65. subliniază că, în sensul punctelor 35 și, respectiv, 36 din noul AII, sincronizarea și accelerarea procesului legislativ pot avea loc numai dacă sunt respectate integral prerogativele fiecărei instituții; consideră, prin urmare, că în niciun caz sincronizarea și accelerarea nu pot implica impunerea unui calendar pentru Parlamentul European de către alte instituții;

66. insistă asupra faptului că trebuie intensificate eforturile pentru crearea unor baze de date comune privind stadiul în care se află dosarele legislative menționate la punctul 39 din noul AII; reamintește că această bază de date ar trebui să includă informații cu privire la toate etapele procedurii legislative, pentru a facilita trasabilitatea; sugerează că aceasta ar trebui să includă, de asemenea, informații cu privire la procesul de evaluare a impactului;

67. reamintește celor trei instituții ale UE că sunt necesare mai multe progrese în ceea ce privește crearea unei baze de date comune specifice despre stadiul în care se află dosarele legislative;

68. propune ca Consiliul să se întâlnească cu Parlamentul cel puțin o dată pe parcursul procedurii de consultare pentru a permite Parlamentului să prezinte și să explice motivele amendamentelor adoptate și Consiliului să își exprime poziția cu privire la fiecare dintre acestea; propune, în orice caz, ca Consiliul să transmită un răspuns scris;

69. propune ca Parlamentul să realizeze un studiu cantitativ privind eficacitatea procedurii de consultare;

Miercuri, 30 mai 2018

70. îndeamnă Comisia să respecte calendarul prevăzut în cadrul Regulamentului privind autoritățile europene de supraveghere pentru a decide dacă aprobă, modifică sau nu aprobă proiectul de standarde tehnice și, cel puțin, să informeze în mod oficial colegiul-torii cu suficient timp înainte dacă, în mod excepțional, nu poate respecta un astfel de calendar, prezentând și motivele sale; subliniază că, recent, Comisia a omis să procedeze astfel în numeroase cazuri; reamintește Comisiei că procedurile prin care Parlamentul declară că nu aduce obiecțiuni unui act nu sunt menite să compenseze întârzierile cauzate de Comisie și că aceste proceduri au un impact semnificativ asupra timpului pe care Parlamentul îl are la dispoziție pentru a-și exercisa drepturile de control;

71. salută începerea, în noiembrie 2016, a negocierilor interinstituționale menționate la punctul 40 din noul AII; ia act cu dezamăgire de faptul că, după mai bine de un an de discuții, trei runde de negocieri la nivel politic și mai multe reuniuni la nivel tehnic, nu s-a ajuns încă la un acord, în pofida jurisprudenței clare consacrate; ia act de progresul făcut până la acest moment și insistă cu fermitate ca aceste negocieri să se încheie sub președinția bulgară;

72. salută informările scrise furnizate de Comisie înainte de conferințele internaționale și informările orale zilnice prezentate de Președinția Consiliului și de Comisie în timpul acestor conferințe;

73. regretă că Parlamentul nu este autorizat să asiste, în calitate de observator, la reuniunile de coordonare ale UE în timpul conferințelor internaționale;

74. reamintește Consiliului și Comisiei că mecanismele practice legate de acordurile internaționale trebuie să fie conforme cu tratatele, în special cu articolul 218 alineatul (10) din TFUE, și să țină seama de hotărârile Curții de Justiție, cum ar fi cele din cauzele Tanzania și Mauritius ⁽³⁶⁾;

75. solicită celorlalte instituții să respecte tratatele, reglementările și jurisprudența relevantă pentru a garanta că Parlamentul:

- (a) este informat imediat, exhaustiv și cu acuratețe pe parcursul întregului ciclu de viață al acordurilor internaționale, într-un mod dinamic, structurat și raționalizat, fără a submina poziția de negociere a UE, și i se acordă în toate stadiile suficient timp pentru a-și exprima opiniile, opinii care să fie luate în considerare într-o cât mai mare măsură;
- (b) este corect informat și implicat în etapa de implementare a acordurilor, mai ales în ceea ce privește deciziile luate de organismele instituite prin acorduri, și i se permite să își exercite în totalitate drepturile de colegiator atunci când acordurile au implicații asupra legislației UE;
- (c) este informat în mod proactiv cu privire la poziția Comisiei în cadrul forurilor internaționale, cum ar fi OMC, UNCTAD, OCDE, PNUD, FAO și CDO;

76. consideră că este esențială respectarea la nivel orizontal a practicii consacrate de a aștepta aprobarea Parlamentului înainte de a aplica în mod provizoriu dispozițiile din domeniul comerțului și investițiilor ale acordurilor importante din punct de vedere politic, așa cum s-a angajat și comisarul Malmström la audierea sa din 29 septembrie 2014; invită Consiliul, Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă să continue să extindă această practică la toate acordurile internaționale;

77. ia act de faptul că Parlamentul este pregătit să sesizeze din nou CJUE pentru ca drepturile sale să fie respectate, în cazul în care negocierile asupra punctului 40 din noul AII nu avansează în viitorul apropiat;

78. constată că fiecare dintre instituții ar trebui să fie conștientă de faptul că responsabilitatea sa de legislator nu se încheie atunci când s-au încheiat acordurile internaționale; subliniază necesitatea de a monitoriza îndeaproape punerea în aplicare și eforturile actuale de a asigura că acordurile își îndeplinesc obiectivele; invită instituțiile să extindă bunele practici și o abordare bazată pe colaborare în etapele de implementare și evaluare a acordurilor internaționale;

⁽³⁶⁾ Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 14 iunie 2016, *Parlamentul/Consiliul*, citată mai sus; hotărârea Curții (Marea Cameră) din 24 iunie 2014, *Parlamentul/Consiliul*, citată mai sus.

Miercuri, 30 mai 2018

79. observă că evaluările de impact, inclusiv analiza situației drepturilor omului, pot fi un instrument important în negocierea acordurilor comerciale și de investiții, permițând părților să își îndeplinească obligațiile în domeniul drepturilor omului; reamintește caracterul obligatoriu al acordurilor precum Pactul internațional privind drepturile economice, sociale și culturale;

80. invită Comisia și Consiliul să respecte pe deplin repartizarea competențelor între UE și statele sale membre, după cum se poate deduce din Avizul CJUE 2/15 din 16 mai 2017, pentru adoptarea directivelor de negociere, pentru negocieri, pentru temeiul juridic al propunerilor de a semna și încheia tratate, și în special pentru semnătura Consiliului și încheierea de acorduri comerciale internaționale;

81. invită reprezentanții europeni să acorde o atenție deosebită coerenței dintre standardele/cerințele internaționale și legislația UE obligatorie adoptată;

82. invită Comisia să dezvăluie documentele de prezentare a poziției sale în cadrul organizațiilor internaționale care stabilesc standardele în domeniile financiare, monetare și de reglementare, în special Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară; solicită ca Parlamentul să fie pe deplin informat în toate etapele de elaborare a standardelor internaționale care pot avea un impact asupra legislației UE;

83. solicită crearea și oficializarea unui „dialog financiar” privind adoptarea și coerența pozițiilor europene înainte de negocieri internaționale majore, în conformitate cu rezoluția sa din 12 aprilie 2016 referitoare la rolul UE în cadrul instituțiilor și organismelor financiare, monetare și de reglementare internaționale ⁽³⁷⁾; subliniază că, pe baza unor orientări detaliate, care ar putea fi completate de rezoluții proactive de orientare, aceste poziții ar trebui discutate și cunoscute ex ante, asigurându-se totodată acțiuni subsecvente, Comisia prezentând rapoarte regulate cu privire la aplicarea acestor orientări;

84. reamintește declarația sa adoptată la 15 martie 2018 privind stabilirea sediului Agenției Europene pentru Medicamente ⁽³⁸⁾, în care Parlamentul și-a exprimat regretul că rolul și drepturile sale în calitate de colegislator egal cu Consiliul nu au fost luate în considerare în mod corespunzător;

85. recunoaște mandatul aprobat de COREPER la 6 decembrie 2017 care a convenit asupra poziției Consiliului în legătură cu propunerea Comisiei privind un registru de transparență obligatoriu; invită toate părțile să finalizeze negocierile într-un spirit de bună cooperare pentru a îmbunătăți transparența procesului legislativ;

86. ia act în mod corespunzător de hotărârea de Capitani ⁽³⁹⁾, care reafirmă faptul că principiile de publicitate și transparență sunt inerente procesului legislativ al UE și că nicio prezumție generală de nedivulgare nu poate fi menținută în legătură cu documentele legislative, inclusiv documentele privind trilogurile.

Transpunerea și aplicarea legislației Uniunii

87. subliniază importanța principiului stabilit la punctul 43 din noul AII, și anume ca statele membre, atunci când, în contextul transpunerii directivelor în dreptul intern, aleg să adauge elemente care nu sunt în niciun fel legate de respectivele acte legislative ale Uniunii, aceste adăugiri să fie identificate fie prin actul de transpunere a directivei, fie prin documente asociate; observă că adesea aceste informații încă lipsesc; solicită Comisiei și statelor membre să acționeze în comun și în mod consecvent pentru a remedia lipsa de transparență și alte probleme legate de „suprareglementare” ⁽⁴⁰⁾;

88. consideră că la punerea în aplicare și transpunerea actelor UE trebuie să se facă o distincție clară între cazurile de „suprareglementare”, în care statele membre introduc cerințe administrative suplimentare fără legătură cu legislația UE, și stabilirea unor standarde mai ridicate care depășesc standardele minime la nivelul UE pentru protecția mediului și a consumatorilor, asistența medicală și siguranța alimentară;

⁽³⁷⁾ JO C 58, 15.2.2018, p. 76.

⁽³⁸⁾ A se vedea Texte adoptate, P8_TA(2018)0086.

⁽³⁹⁾ Hotărârea Tribunalului (Camera a șaptea extinsă) din 22 martie 2018, *De Capitani/Parlamentul European*, cauza T-540/15, ECLI:EU:T:2018:167.

⁽⁴⁰⁾ A se vedea punctul 7 din Rezoluția Parlamentului din 21 noiembrie 2012 referitoare la cel de-al 28-lea Raport privind monitorizarea aplicării dreptului UE (2010) (JO C 419, 16.12.2015, p. 73).

Miercuri, 30 mai 2018

89. consideră că, pentru a reduce problemele legate de „suprareglementare”, cele trei instituții ar trebui să se angajeze să adopte acte legislative ale UE clare, ușor de transpus și cu o valoare adăugată europeană specifică; reamintește că, deși complicațiile administrative inutile trebuie evitate, acest lucru nu ar trebui să împiedice statele membre să mențină sau să ia măsuri mai ambițioase și să adopte standarde sociale, de mediu și de protecție a consumatorilor mai înalte, în cazul în care dreptul Uniunii definește doar standarde minime;

90. invită statele membre să se abțină în măsura posibilului de la crearea de cerințe administrative suplimentare la transpunerea legislației UE și, în conformitate cu punctul 43 din Acordul interinstituțional, să asigure identificarea acestor adăugiri în actul de transpunere sau în documentele asociate;

91. reamintește că, în conformitate cu punctul 44 din noul AII, statele membre sunt invitate să coopereze cu Comisia în scopul de a obține informațiile și datele necesare pentru a monitoriza și evalua aplicarea dreptului Uniunii; invită, prin urmare, statele membre să adopte toate măsurile necesare pentru a-și respecta angajamentele, inclusiv prin transmiterea unor tabele de corespondență care să cuprindă informații clare și precise referitoare la măsurile naționale de transpunere a directivelor în ordinea lor juridică internă, așa cum s-a convenit în Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative și în Declarația politică comună din 27 octombrie 2011 a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind documentele explicative;

92. consideră că angajamentul asumat de Comisie în conformitate cu punctul 45 din noul AII ar trebui interpretat în sensul că, cu respectarea corespunzătoare a normelor în materie de confidențialitate, accesul Parlamentului la informațiile referitoare la faza premergătoare a procedurilor în constatarea neîndeplinirii obligațiilor și la procedurile ca atare se va îmbunătăți considerabil; își reiterează, în acest sens, solicitarea adresată Comisiei de mult timp în ceea ce privește datele pe care Parlamentul are dreptul să le acceseze ⁽⁴¹⁾;

93. își reiterează aprecierea pentru mecanismul EU Pilot de soluționare a problemelor, ca modalitate mai informală, dar eficace, de a asigura respectarea dreptului Uniunii de către statele membre ⁽⁴²⁾; își exprimă dezaprobarea față de anunțul Comisiei că, de regulă, va lansa proceduri în constatarea neîndeplinirii obligațiilor fără a se mai baza pe acest mecanism ⁽⁴³⁾;

94. reamintește faptul că comisarii au obligația de a respecta prerogativele legislative ale deputaților în Parlamentul European; este de părere că comisarii ar trebui să furnizeze Parlamentului toate studiile realizate în mod independent pe care și-au întemeiat deciziile, făcând totodată publice și studiile care le contrazic concluziile;

95. regretă că nu se pun la dispoziție toate traducerile propunerilor legislative în același timp, fapt care întârzie procesul legislativ;

96. subliniază că, atunci când este aplicată, o legislație eficientă a UE trebuie să aibă obiectivul de a asigura faptul că procedurile pe care le stabilește sunt în concordanță cu obiectivul fundamental al actului legislativ în sine și, în special, cu obiectivul final de protecție a mediului, atunci când este vorba despre asigurarea unui înalt grad de protecție a mediului;

97. recunoaște importanța muncii efectuate de Comisia pentru petiții pentru evaluarea calității legiferării în UE, în ceea ce privește punerea efectivă în aplicare a legislației și ca bază a îmbunătățirii textelor și procedurilor legislative; observă, în acest sens, importanța unei cooperări interinstituționale autentice cu Comisia, pentru a se asigura că petițiile sunt analizate în mod adecvat;

Simplificarea

98. salută angajamentul asumat la punctul 46 din noul AII, de a utiliza mai frecvent tehnica legislativă a reformării; reiterează că această tehnică ar trebui să constituie tehnica legislativă ordinară, fiind o modalitate de o clară valoare pentru a realiza simplificarea ⁽⁴⁴⁾; consideră, cu toate acestea, că, în cazul unei modificări radicale de politică, Comisia ar trebui, în loc să utilizeze tehnica reformării, să prezinte o propunere pentru un act juridic cu totul nou, de abrogare a legislației existente, astfel încât colegislatorii să se poată angaja în discuții politice ample și eficiente, iar prerogativele care le sunt conferite de tratate să fie într-un tot menținute;

⁽⁴¹⁾ A se vedea punctele 21 și 22 din Rezoluția Parlamentului din 4 februarie 2014 referitoare la cel de-al 29-lea raport anual privind monitorizarea aplicării dreptului UE (2011).

⁽⁴²⁾ A se vedea punctul 16 din Rezoluția Parlamentului din 6 octombrie 2016 referitoare la monitorizarea aplicării dreptului Uniunii: Raportul anual pe 2014 (Texte adoptate, P8_TA(2016)0385).

⁽⁴³⁾ A se vedea punctul 2 din Comunicarea Comisiei intitulată „Legislația UE: o mai bună aplicare pentru obținerea unor rezultate mai bune”, citată mai sus (a se vedea pagina 12 în JO C 18, 19.1.2017).

⁽⁴⁴⁾ A se vedea punctul 41 din Rezoluția Parlamentului din 14 septembrie 2011, citată anterior.

Miercuri, 30 mai 2018

99. reamintește că, atunci când se evaluează sarcinile administrative și de reglementare inutile, în conformitate cu acordul încheiat de cele trei instituții la punctele 47 și 48 din noul AII, precum și atunci când se examinează posibilele obiective de reducere a sarcinii în vederea diminuării costurilor pentru administrații și întreprinderi, inclusiv IMM-uri, o mai bună legiferare poate, după caz, să însemne, de asemenea, mai multe acte legislative ale UE, inclusiv armonizarea diferențelor dintre legislațiile naționale, ținând cont de beneficiile măsurilor legislative și de consecințele lipsei de acțiune la nivelul UE în ceea ce privește standardele de protecție socială, a mediului și a consumatorilor și luând în considerare faptul că statele membre au libertatea de a aplica standarde mai ridicate decât dreptul Uniunii definește doar standarde minime; reamintește, în plus, că clauza socială orizontală consacrată la articolul 9 din TFUE impune Uniunii să țină seama în mod corespunzător de impactul legislației UE asupra standardelor sociale și a ocupării forței de muncă, consultându-i în mod adecvat pe partenerii sociali, în special sindicatele, consumatorii și reprezentanții intereselor grupurilor vulnerabile, cu respectarea autonomiei partenerilor sociali și a acordurilor pe care aceștia le-ar putea încheia în conformitate cu articolul 155 din TFUE; subliniază, prin urmare, că reducerea sarcinilor administrative nu înseamnă neapărat dereglementare și că, în orice caz, nu trebuie să compromită drepturile fundamentale și standardele de mediu, sociale, de muncă, sănătate și siguranță, de protecție a consumatorilor, egalitate de gen sau bunăstare a animalelor, inclusiv cerințele de informare aferente, și, așadar, nu trebuie să se facă în detrimentul drepturilor lucrătorilor – indiferent de dimensiunea întreprinderii – și nici să nu ducă la răspândirea contractelor de muncă precare;

100. salută primul studiu anual al Comisiei referitor la sarcina de reglementare, realizat în contextul simplificării legislației UE, pentru care s-a efectuat un sondaj Eurobarometru Flash asupra percepției reglementării în mediul de afaceri, intervievând peste 10 000 de întreprinderi din toate cele 28 de state membre, în principal IMM-uri și reflectând repartizarea întreprinderilor în UE; atrage atenția asupra concluziilor acestui studiu, care confirmă că o concentrare asupra reducerii costurilor inutile rămâne abordarea adecvată și sugerează că există o interacțiune complexă de diferiți factori ce influențează percepția întreprinderilor, care poate fi cauzată și de variabilitatea structurilor juridice și administrative naționale legate de aplicarea legislației; subliniază faptul că suprareglementarea și chiar mediatizarea inexactă pot afecta, de asemenea, această percepție; consideră că noțiunea de studiu anual referitor la sarcina de reglementare, deși un instrument important pentru identificarea problemelor legate de implementarea și aplicarea legislației UE, nu trebuie să conducă la supoziția că reglementarea duce, prin natura sa, la sarcini administrative excesive; este de acord cu Comisia că singura modalitate de a identifica concret ce poate fi efectiv simplificat, raționalizat sau eliminat este consultarea tuturor părților interesate, inclusiv a celor care nu au reprezentanți influenți, cu privire la anumite acte legislative sau la diverse acte legislative care se aplică unui anumit sector; solicită Comisiei să perfecționeze studiul anual referitor la sarcina de reglementare, pe baza concluziilor trase în urma primei ediții, să aplice metode transparente și verificabile de colectare a datelor, să acorde o atenție specială nevoilor IMM-urilor și să includă atât sarcina reală, cât și cea percepută;

101. ia act, de asemenea, de concluziile evaluării de către Comisie a fezabilității, fără a afecta scopul legislației, și anume stabilirea unor obiective de reducere a sarcinilor în anumite sectoare; încurajează Comisia să stabilească obiective de reducere a sarcinii pentru fiecare inițiativă, într-un mod flexibil, dar bazat pe date concrete și într-o manieră fiabilă, precum și să consulte extins actorii implicați, așa cum procedează deja în cadrul REFIT;

102. relevă faptul că, de obicei, un standard al UE înlocuiește 28 de standarde naționale, ceea ce consolidează piața internă și conduce la mai puțină birocrație;

103. subliniază că este important să se evite birocrația inutilă și să se ia în considerare corelarea între dimensiunea întreprinderii și resursele necesare pentru a aplica obligațiile;

Aplicarea și monitorizarea noului AII

104. ia act de faptul că Conferința președinților va primi un raport periodic, elaborat de Președinte, care va prezintă situația actuală a implementării atât la nivel intern, cât și la nivel interinstituțional; consideră că acest raport ar trebui să ia în considerare în mod corespunzător evaluarea efectuată de Conferința președinților de comisie, pe baza experienței diverselor comisii, în special a Comisiei pentru afaceri juridice, în calitate de comisie responsabilă pentru o mai bună legiferare și simplificarea dreptului Uniunii ⁽⁴⁵⁾;

⁽⁴⁵⁾ A se vedea Regulamentul de procedură al Parlamentului European, anexa V, punctul XVI.3.

Miercuri, 30 mai 2018

105. salută prima reuniune anuală interinstituțională de evaluare politică la nivel înalt privind aplicarea AII, care a avut loc la 12 decembrie 2017; încurajează Conferința președinților de comisie să transmită întotdeauna Conferinței președinților recomandările pe care le consideră necesare cu privire la aplicarea noului AII;

o

o o

106. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
